DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 9 februari 2006 *

I mål C-473/04,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artiklarna 68 EG och 234 EG, som framställts av Hof van Cassatie (Belgien), genom beslut av den 22 oktober 2004, som inkom till domstolen den 9 november 2004, i målet mellan

Plumex

mot

Young Sports NV,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Malenovský (referent), A. La Pergola, S. von Bahr och A. Borg Barthet,

* Rättegångsspråk: nederländska.

generaladvokat: A. Tizzano,

justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Österrikes regering, genom C. Pesendorfer, i egenskap av ombud,

— Finlands regering, genom T. Pynnä, i egenskap av ombud,

— Sveriges regering, genom A. Falk, i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom E. O'Neill, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom A.-M. Rouchaud-Joët och R. Troosters, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 17 november 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 4–11 och 14 i rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 160, s. 37) (nedan kallad förordningen).

2 Begäran har framställts i ett mål angående företaget Plumex överklagande av Hof van beroep de Gents beslut att, såsom för sent inkommet, avvisa ett överklagande av en dom från en domstol i första instans i en tvist mellan Plumex och företaget Young Sports NV.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 Enligt skäl 2 i förordningen kräver en väl fungerande inre marknad att man förbättrar och påskyndar översändningen för delgivning mellan medlemsstaterna av rättsliga och utomrättsliga handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.

4 Förordningen har därigenom till syfte att effektivisera och påskynda de rättsliga förfarandena genom att inrätta en princip om direkt översändning av handlingar i mål och ärenden.

5 Enligt artikel 1.1 skall förordningen tillämpas då en handling i ett mål eller ärende av civil eller kommersiell natur skall sändas från en medlemsstat till en annan för delgivning.

6 I kapitel 2 i förordningen återfinns bestämmelser om olika sätt att översända och delge handlingar i mål eller ärenden. Kapitlet är uppdelat i två avsnitt.

7 I avsnitt 1 i detta kapitel, som innehåller artiklarna 4–11, återfinns den första formen för delgivning (nedan kallad delgivning genom utsedda organ) inom ramen för vilken handlingar i mål eller ärenden som skall delges i första hand översänds direkt och snarast möjligt mellan de organ som utsetts av medlemsstaterna, kallade sändande och mottagande organ. Det mottagande organet skall sedan delge eller låta delge handlingen, antingen enligt den mottagande medlemsstatens lagstiftning eller i en särskild form som begärts av det sändande organet, om denna form inte är oförenlig med lagstiftningen i den medlemsstaten.

8 Enligt artikel 7 i förordningen skall alla åtgärder för att delge handlingen vidtas så snart som möjligt.

9 I avsnitt 2 i kapitel II i förordningen föreskrivs "andra sätt att översända och delge handlingar i mål eller ärenden", nämligen översändning på konsulär eller diplomatisk väg (artikel 12), delgivning av handlingar genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän (artikel 13), delgivning med post (artikel 14) samt direkt delgivning (artikel 15).

10 Vad särskilt gäller delgivning med post föreskrivs i artikel 14 i förordningen följande:

"1. Varje medlemsstat får delge handlingar i mål och ärenden med post direkt till personer som är bosatta i en annan medlemsstat.

2. Varje medlemsstat får i enlighet med artikel 23.1 precisera villkoren för att den skall godta delgivning av handlingar i mål och ärenden med post."

11 Det följer av informationen från medlemsstaterna enligt artikel 23 i förordningen (EGT C 151, 2001, s. 4), i dess ändrade lydelse genom första uppdateringen (EGT C 202, 2001, s. 10), att Republiken Portugal godtar delgivning av handlingar i mål och ärenden med post under förutsättning att det sker genom en rekommenderad försändelse med mottagningsbevis och att handlingen åtföljs av en översättning.

De nationella bestämmelserna

12 Det följer av artikel 1051 i den belgiska domstolsprocesslagen att fristen för att ge in överklagande är en månad från och med delgivningen av domen.

13 I enlighet med denna bestämmelse jämförd med artikel 55 i den nämnda lagen förlängs överklagandetiden med trettio dagar när en av de parter som skall delges domen varken är bosatt eller har hemvist eller annan delgivningsadress i Belgien, om personen är bosatt i ett annat europeiskt land än ett angränsande land eller Förenade kungariket.

14 I artikel 40 första stycket i samma lag föreskrivs att avseende personer som varken är bosatta eller har sitt hemvist eller annan delgivningsadress i Belgien skall en kopia av handlingen skickas av en delgivningsman med rekommenderad försändelse på posten till deras bostad eller hemvist utomlands, och delgivning med post anses ha skett när handlingen lämnats till posten för befordran mot inlämningsbevis i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Tvisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

15 Plumex, som är ett portugisiskt bolag med säte i Portugal, delgavs på sin adress i denna medlemsstat en dom från en belgisk domstol i första instans som meddelats i en tvist mellan detta företag och Young Sports NV. Delgivningen skedde dels genom utsedda organ, dels med post.

16 Den 17 december 2001 överklagade Plumex denna dom till Hof van beroep. Den sistnämnda domstolen avvisade överklagandet såsom för sent inkommet. Den ansåg att fristen som föreskrivs i artikel 1051 i den belgiska domstolsprocesslagen hade löpt ut den 11 december 2001, eftersom fristen hade börjat löpa dagen efter det att den första giltiga delgivningen genomförts, i detta fall postdelgivningen.

17 Plumex överklagade avvisningsbeslutet till Hof van Cassatie (Belgiens högsta allmänna domstol) och gjorde gällande att förordningen skall tolkas på så sätt att delgivning genom utsedda organ utgör huvudformen för delgivning och har företräde före delgivning med post. Fristen för att överklaga domen skall därför räknas från och med tidpunkten för denna huvuddelgivning, vilken ägde rum efter delgivningen med post, eftersom denna sistnämnda endast är underordnad.

18 Hof van Cassatie har mot denna bakgrund beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EG-domstolen:

"1) Är delgivning enligt artiklarna 4–11 det delgivningsförfarande som i första hand skall användas och är direkt delgivning med post enligt artikel 14 ett underordnat delgivningsförfarande på så sätt att det förstnämnda förfarandet har företräde framför det andra?

2) För det fall flera delgivningar har genomförts, varvid delgivning skett dels enligt artiklarna 4–11, dels genom en direkt delgivning med post enligt artikel 14, börjar då överklagandefristen för den som skall delges löpa från den dag

delgivningen skedde enligt artiklarna 4–11 och inte från den dag delgivning skedde enligt artikel 14?"

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

19 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida det finns en rangordning mellan delgivning genom utsedda organ och delgivning med post så att den förstnämnda formen skall anses ha företräde framför den senare när båda har utförts på ett korrekt sätt.

20 Det skall inledningsvis påpekas att ingenting i förordningens ordalydelse tyder på att det skulle finnas en rangordning mellan dessa delgivningsformer enligt förordningen. Varken av skälen i förordningen eller av dess bestämmelser framgår att delgivning genom utsedda organ skulle ha företräde framför en annan form av översändande eller delgivning som skett i enlighet med bestämmelserna i förordningen.

21 Dessutom följer det av tanken och målsättningen med förordningen att den syftar till att säkerställa att delgivning av handlingar i mål eller ärenden utförs effektivt, samtidigt som de legitima intressen som de som skall delges har skall beaktas. Om det genom samtliga delgivningsformer i förordningen i princip kan säkerställas att dessa intressen beaktas, skall det emellertid vara möjligt, med beaktande av den

nämnda målsättningen, att använda sig av den av dessa delgivningsformer, eller av två eller flera samtidigt, som visar sig vara den eller de bäst lämpade mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet.

22 Mot bakgrund av det ovanstående skall den första frågan besvaras så att det i förordningen inte upprättas någon rangordning mellan delgivning genom utsedda organ och delgivning med post och att det följaktligen är möjligt att delge en handling i ett mål eller ärende på endera av dessa två sätt eller genom båda två samtidigt.

Den andra frågan

23 Den nationella domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i från vilken tidpunkt en processuell frist, som är knuten till att delgivning skett, börjar löpa för delgivningsmottagaren, i de fall då delgivning sker både genom utsedda organ och med post.

24 Den österrikiska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission har i sina yttranden till domstolen uttryckt tvivel beträffande domstolens behörighet att besvara denna fråga, eftersom den endast avser tolkningen av nationell rätt. När en medlemsstat godtar att ett domstolsavgörande delges på olika sätt börjar överklagandefristen i belgisk rätt i princip att löpa från och med den första giltiga delgivningen. Denna tidpunkt bestäms enligt den mottagande medlemsstatens rätt och i vart fall enligt nationell rätt.

25 I detta avseende skall det erinras om att det, enligt fast rättspraxis, ankommer uteslutande på de nationella domstolarna, vid vilka tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje enskilt mål bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen. Domstolen är följaktligen i princip skyldig att meddela ett förhandsavgörande när de frågor som ställts avser tolkningen av gemenskapsrätten (se bland annat dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, PreussenElektra, REG 2001, s. I-2099, punkt 38, och av den 22 maj 2003 i mål C-18/01, Korhonen m.fl., REG 2003, s. I-5321, punkt 19).

26 Den andra frågan rör förhållandet mellan de olika delgivningsformerna enligt förordningen och avser därför tolkning av gemenskapsrätten.

27 Domstolen är följaktligen skyldig att meddela förhandsavgörande.

28 När det gäller frågan i sak följer det i första hand av svaret på den första frågan att det inte förekommer någon rangordning mellan delgivning genom utsedda organ och delgivning med post.

29 Vidare skall det framhållas att samtliga rättsverkningar som följer av en giltigt genomförd delgivning skall beaktas oberoende av en senare delgivning som genomförts på annat sätt, för att förordningens bestämmelser inte skall tömmas på sitt innehåll.

30 Slutligen skall det framhållas att förordningen i enlighet med skäl 2 har till syfte att förbättra och påskynda översändningen för delgivning av rättsliga och utomrättsliga handlingar i mål och ärenden och därigenom rättsprocessernas förlopp. Om den första av delgivningarna av handlingen i fråga beaktas vid fristens beräknande, är den som skall delges, på vilken en sådan frist tillämpas, skyldig att vidta rättsliga åtgärder tidigare, vilket kan medföra att den behöriga domstolen kan avgöra målet inom kortare tid.

31 Det följer av det ovanstående att då flera delgivningar utförs i enlighet med förordningen skall den som har genomförts först beaktas. Det finns inga hinder i förordningen mot att ett sådant synsätt tillämpas på förhållandet mellan delgivning genom utsedda organ och delgivning med post. I de fall då båda dessa delgivningssätt har använts skall en processuell frist, som är knuten till att delgivning skett, börja löpa för delgivningsmottagaren från och med tidpunkten för postdelgivningen, om denna delgivning ägde rum först.

32 Denna slutsats skadar inte på något sätt delgivningsmottagarens intressen, eftersom den första giltiga delgivningen möjliggör för honom att få kännedom om handlingen och ger honom tillräckligt med tid för att kunna vidta rättsliga åtgärder. Omständigheten att han senare delges samma rättsliga handling på ett annat sätt ändrar inte det faktum att dessa krav redan har uppfyllts vid den första delgivningen.

33 Den andra frågan skall därför besvaras så, att om både delgivning genom utsedda organ och delgivning med post har skett, skall, skall en processuell frist, som är knuten till att delgivning skett, börja löpa för delgivningsmottagaren från och med tidpunkten för den första giltiga delgivningen.

Rättegångskostnader

34 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

1) **Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur skall tolkas så, att det i förordningen inte upprättas någon rangordning mellan den form av översändande och delgivning som föreskrivs i artiklarna 4–11 och den som föreskrivs i artikel 14 och att det följaktligen är möjligt att delge en handling i ett mål eller ärende på endera av dessa två sätt eller på båda två samtidigt.**

2) **Förordning nr 1348/2000 skall tolkas så, att om både den form av översändande eller delgivning som föreskrivs i artiklarna 4–11 och den som föreskrivs i artikel 14 i förordningen har skett, skall en processuell frist, som är knuten till att delgivning skett, börja löpa för delgivningsmottagaren från och med tidpunkten för den första giltiga delgivningen.**

Underskrifter